

KANCELARIA OGÓLNA
Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej
00-513 Warszawa, ul. Nowogrodzka 1/5/5

Data wpływu: 31-10-2013 -158-

Nr pisma: 109698

Warszawa, dnia 30 października 2013 r.

RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI

WICEPREZES

dr Jacek Krawczyk

RCL.DPS-50-121/13

Dot. DUS-0210-11-EW/13

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej
BIURO MINISTRA

31-10-2013 -150-

L. dz. 9014/13 (11.02)

SEKRETARIAT
PODFERRETARZA STANU
Mikołaj Buchta

Data wpływu: 2013-10-31

Liczba dz. 2662

Pan

Władysław Kosiniak-Kamysz

Minister Pracy i Polityki Społecznej

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przesłanym przy piśmie z dnia 10 października 2013 r. projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad wypłaty emerytur ze środków zgromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych, Rządowe Centrum Legislacji przedstawia co następuje.

Propozycje zawarte w opiniowanym projekcie były przedmiotem wstępnych, roboczych uzgodnień, w których uczestniczyło także Rządowe Centrum Legislacji. Jednak dopiero szczegółowa analiza przyjętych w projekcie konkretnych rozwiązań umożliwia ocenę uwarunkowań konstytucyjnych, spójności z obowiązującym ustawodawstwem oraz poprawności legislacyjnej. W wyniku tej analizy RCL przedstawia następujące uwagi:

1. Z obowiązującego, jak i projektowanego brzmienia art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 989) wynika, że przedmiotem działalności funduszu jest gromadzenie środków pieniężnych, ich lokowanie, z przeznaczeniem na wypłatę członkom funduszu emerytury. Oznacza to, że fundusze emerytalne, w tym otwarte fundusze emerytalne, są elementem systemu zabezpieczenia społecznego, który ma na celu urzeczywistnienie konstytucyjnego prawa do zabezpieczenia społecznego w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego. Tymczasem w przepisach projektowanej ustawy przewiduje się rezygnację z unormowań mających na celu prowadzenie działalności lokacyjnej przez fundusze emerytalne w sposób

gwarantujący maksymalny stopień bezpieczeństwa i rentowności dokonywanych lokat, w tym zniesienie obowiązujących ograniczeń w zakresie prowadzonej polityki inwestycyjnej. Biorąc zatem pod uwagę, że otwarte fundusze emerytalne zostały powołane do realizacji zadań z zakresu ubezpieczenia społecznego (*vide* art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych), proponowane rozwiązania mające na celu:

- a) uchylenie przepisów dotyczących zasad pokrywania szkody wyrządzonej przez powszechne towarzystwo emerytalne ze środków Funduszu Gwarancyjnego (art. 2 pkt 5 projektu) oraz przepisów dotyczących zasad pokrywania niedoboru oraz działania Funduszu Gwarancyjnego (art. 2 pkt 29 projektu),
- b) zniesienie obowiązku dążenia przez fundusz do osiągnięcia maksymalnego stopnia bezpieczeństwa i rentowności dokonywanych lokat (art. 2 pkt 20 projektu),
- c) nałożenie na otwarte fundusze emerytalne w art. 141 ust. 3 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych obowiązku lokowania co najmniej 75% aktywów w akcje i związane z nimi papiery wartościowe (art. 1 pkt 21 projektu),
- d) uchylenie art. 142 i 143 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, tj. przepisów określających ograniczenia w lokowaniu aktywów funduszu w określonych kategoriach lokat (art. 2 pkt 22 i 23 projektu)

- budzą wątpliwości co do zgodności z art. 2 i art. 67 ust. 1 Konstytucji, tj. z wywodzoną z zasady demokratycznego państwa prawnego zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa w zakresie prawa do zabezpieczenia społecznego po osiągnięciu wieku emerytalnego. Należy mieć na uwadze, że konstytucyjne prawo do zabezpieczenia społecznego jest determinowane przez funkcje, jakie ma ono do spełnienia (funkcja ekonomiczna, społeczna, motywacyjna).

Zauważyć należy, że projektodawcy w sposób odmienny określają zasady lokowania środków pieniężnych przez fundusze otwarte, dobrowolne i pracownicze, w szczególności wprowadzają zakaz lokowania aktywów otwartego funduszu emerytalnego w określone kategorie lokat, w tym w obligacje gwarantowane lub poręczane przez Skarb Państwa (art. 141 ust. 2 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych), pozostawiając taką możliwość pracowniczym i dobrowolnym funduszom emerytalnym, co budzi wątpliwości w zakresie zgodności z konstytucyjną zasadą wolności działalności gospodarczej, równości wobec prawa oraz z zasadą proporcjonalności. Konkluzja ta jest tym bardziej uzasadniona, że nawet w przypadku działalności komercyjnych funduszy inwestycyjnych obowiązują odpowiednie regulacje dotyczące zabezpieczenia interesów uczestników. Fundusz inwestycyjny jest przede wszystkim zobowiązany do prowadzenia działalności, ze szczególnym uwzględnieniem interesu uczestników oraz przestrzegania

zasad ograniczania ryzyka inwestycyjnego określonych w ustawie. Przykładowo art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.) określa limit dla otwartego funduszu inwestycyjnego do lokowania swoich aktywów w papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego wyemitowane przez jeden podmiot. Takich zabezpieczeń na poziomie ustawowym nie będą docelowo przewidywały przepisy dotyczące działalności otwartych funduszy emerytalnych będących elementem systemu zabezpieczenia społecznego, w którym inwestowane środki powinny mieć wyższe standardy gwarancji bezpieczeństwa niż inwestycje kapitałowe w ramach działalności czysto komercyjnej.

2. Przepisy art. 14 projektu przewidują zasady i tryb obowiązkowego umorzenia przez otwarty fundusz emerytalny 51,5% jednostek rozrachunkowych zapisanych na rachunku każdego członka funduszu emerytalnego i przekazania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych określonych rodzajów aktywów, aż do osiągnięcia 51,5% wartości aktywów netto, według stanu na dzień 31 stycznia 2014 r., z tym że umorzenie to ma nastąpić niezależnie od przedmiotu tych aktywów. Dodatkowo w art. 14 ust. 5 projektu wprowadza się wymóg, aby udział papierów wartościowych Skarbu Państwa i papierów wartościowych gwarantowanych lub poręczanych przez Skarb Państwa w aktywach każdego otwartego funduszu emerytalnego wynosił nie mniej niż udział tych walorów w całości aktywów w dniu 3 września 2013 r. W efekcie, ze względu na to, że punktem odniesienia do procedury umorzenia aktywów przewidzianej w art. 14 będzie data wsteczna, poszczególne otwarte fundusze emerytalne znajdą się w różnej sytuacji faktycznej, co budzi zastrzeżenia w świetle konstytucyjnej zasady równości wobec prawa. Opisany wyżej mechanizm w przypadku zastosowania art. 14 ust. 7 projektu, nakazującego przekazać do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych także inne aktywa niż określone w ust. 2 pkt 1-3, jeżeli wartość ich wyceny z dnia 31 stycznia 2014 r. jest niższa od wartości z dnia 3 września 2013 r., powodować będzie *de facto* różny skutek w aktywach poszczególnych otwartych funduszy emerytalnych, a w konsekwencji także w wartości jednostek rozrachunkowych zapisanych na rachunkach ubezpieczonych. W świetle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego wszelkie odstępstwa od zasady równego traktowania podmiotów podobnych muszą znajdować podstawę w argumentach, które powinny mieć charakter relewantny, proporcjonalny i pozostawać w związku z innymi wartościami, zasadami czy normami konstytucyjnymi, uzasadniającymi odmienne traktowanie podmiotów podobnych. Niezależnie od powyższego, proponuje się skreślić ust. 5 w art. 14 projektu. Zastrzega on, że udział papierów wartościowych Skarbu Państwa oraz aktywów poręczanych lub gwarantowanych przez skarb Państwa na dzień 31 stycznia 2014 r. w aktywach danego

OFE nie może być niższy niż udział tych aktywów na dzień 3 września 2013 r. Wchodzi on w życie dnia 31 stycznia 2014 r., w istocie nakładając obowiązek niewykonalny. Biorąc pod uwagę zasady ustalania wartości jednostek rozrachunkowych (wartość ta zależy od rynkowej wartości aktywów w danym dniu), żaden fundusz nie jest w stanie zapewnić zgodności swych aktywów z tą normą. Poza tym merytoryczna norma „realizująca” ust. 5 jest zawarta w ust. 7 określającym mechanizm dostosowawczy stosowany przez fundusz, dla wyrównania różnic w wycenach.

Proponuje się także skreślić lub przeredagować ust. 10 w art. 14. Jest w nim mowa o „zobowiązaniu gwarantującym wypłatę ubezpieczonemu z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych świadczeń emerytalnych” w odniesieniu do aktywów zapisanych na subkoncie w związku z umorzeniem obligacji i bonów emitowanych przez Skarb Państwa. Norma ta wydaje się zbędna. Już samo zapisanie na subkoncie środków powstałych z umorzenia powoduje zobowiązanie wynikające z ustawy o systemie ubezpieczeń, którego gwarantem jest w istocie Skarb Państwa.

3. Wątpliwości budzi także art. 10 ust. 2 projektu, który przewiduje domniemanie rezygnacji z przekazywania składki do otwartego funduszu emerytalnego z uwagi na niezłożenie oświadczenia w tej sprawie przez osoby urodzone w okresie od dnia 1 stycznia 1949 r. do dnia 31 grudnia 1968 r., które dobrowolnie przystąpiły do otwartego funduszu emerytalnego. Wypada mieć na uwadze, że wskazane osoby dokonały już raz wyboru i dobrowolnie przystąpiły do otwartego funduszu emerytalnego, a zatem oświadczenie powinno być przez nie składane w przypadku zmiany decyzji. Zaproponowany mechanizm podejmowania decyzji może być uznany za niezgodny z wywodzoną z zasady demokratycznego państwa prawnego zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa.

Zastrzeżenia natury konstytucyjnej budzi także 3-miesięczny termin na złożenie przez członka otwartego funduszu emerytalnego oświadczenia o przekazywaniu składki do otwartego funduszu emerytalnego (art. 10 ust. 2 projektu), ponieważ w tym terminie nie będzie możliwe podjęcie decyzji w przedmiocie wyboru członkostwa w otwartym funduszu emerytalnym w sposób świadomy i w oparciu o adekwatne informacje o funduszu. Zgodnie z brzmieniem dodawanego w ustawie o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych art. 190a ust. 6 informacje dla członków otwartego funduszu powinny być oparte na rzetelnej analizie, przedstawione w sposób jasny, dokładny oraz umożliwiający zrozumienie charakteru oraz ryzyka związanego z uczestnictwem w otwartym funduszu emerytalnym, a tym samym podjęcie świadomej decyzji dotyczącej podpisania umowy z otwartym funduszem. W świetle tej regulacji, informacja o dotychczasowej działalności

funduszu, o której mowa w art. 11 projektu, nie będzie miarodajna, ponieważ nie będzie uwzględniała danych wynikających ze zmian w zakresie polityki inwestycyjnej otwartych funduszy emerytalnych. Podobna sytuacja dotyczy ubezpieczonych, którzy będą po raz pierwszy podejmować decyzję o przystąpieniu do otwartego funduszu emerytalnego niedługo po wejściu w życie projektowanej ustawy. Nie kwestionując długości okresu na podjęcie decyzji należy podkreślić, że ustawa powinna być tak ukształtowana, aby rozpoczynał się on od momentu, w którym ubezpieczony będzie dysponował wszystkimi informacjami o funkcjonowaniu systemu na nowych zasadach.

Podkreślić także należy, iż niezłożenie, w okresie od dnia 1 kwietnia 2013 r. do dnia 30 czerwca 2013 r., przez członka otwartego funduszu emerytalnego oświadczenia o dalszym przekazywaniu składek do otwartego funduszu emerytalnego, począwszy od składki opłaconej za lipiec 2013 r. (art. 10 ust. 2 projektu) oraz rezygnacja z OFE w kolejnych możliwych od 2016 r. terminach (art. 2 pkt 6 projektu), pozostaje bez wpływu na losy środków dotychczas zgromadzonych na rachunku członka otwartego funduszu emerytalnego. Jeżeli więc decyzja ubezpieczonego jest pochodną świadomej rezygnacji z członkostwa w otwartym funduszu emerytalnym, ze względu na ryzyko inwestycyjne związane z działalnością lokacyjną otwartego funduszu emerytalnego, to decyzja o „wyjściu” z OFE dotyczy jego środków jedynie na przyszłość. Środki pozostające w otwartym funduszu emerytalnym będą nadal inwestowane na nowych zasadach, których uwarunkowania omówiono w uwadze pierwszej.

4. Biorąc pod uwagę charakter i zakres zmian wprowadzanych projektowaną ustawą (m. in. przeniesienie wyrażonych obligacyjnymi zobowiązaniami Skarbu Państwa części uprawnień emerytalnych ubezpieczonych z otwartych funduszy emerytalnych do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, określenie zasad wypłaty emerytur ze środków zgromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych, określenie nowej wysokości składki przekazywanej do otwartych funduszy emerytalnych, zmiany w zakresie polityki inwestycyjnej otwartych funduszy emerytalnych, likwidacja minimalnej stopy zwrotu), przewidziany w art. 23 projektu termin wejścia w życie ustawy z dniem 31 stycznia 2014 r. budzi zastrzeżenia co do zgodności z wywodzoną z zasady demokratycznego państwa prawnego zasadą odpowiedniej *vacatio legis*. Adresaci projektowanych przepisów muszą mieć zagwarantowany odpowiedni czas na zapoznanie się z treścią nowych regulacji i dostosowanie się do nich. W projekcie proponuje się, aby od dnia 4 lutego 2014 r. otwarte fundusze emerytalne nie mogły inwestować w skarbowe instrumenty dłużne oraz instrumenty dłużne gwarantowane przez Skarb Państwa (projektowany art. 141 ust. 2 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych) oraz będą one obowiązane

lokować minimum 75% aktywów w akcje (projektowany art. 141 ust. 3 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych). Wyjaśnienia zatem wymaga, czy otwarte fundusze emerytalne do dnia 3 lutego 2014 r. będą w stanie dostosować aktywa do stawianego wymogu zapewnienia łącznej wartości lokat aktywów w kategoriach określonych w art. 141 ust. 1 pkt 7-10 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych nie mniej niż 75% wartości aktywów z poszanowaniem celu funduszu i interesów członków otwartych funduszy emerytalnych.

Niezależnie od powyższego, analizy wymagają terminy wejścia w życie poszczególnych przepisów zaproponowane w art. 23 projektu, w kontekście regulacji przejściowych zawartych w art. 20 i art. 21. Z jednej strony art. 20 projektu wprowadza obowiązek dostosowania statutów otwartych funduszy emerytalnych do docelowych regulacji przewidzianych nowelizacją do dnia 1 lipca 2014 r. Z drugiej strony art. 21 projektu przewiduje dodatkową regulację przejściową odnośnie statutu (nadanie nowego brzmienia art. 13 ust. 2 pkt 6 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych). Nadto celem art. 21 jest wprowadzenie przejściowych zasad lokacyjnych, które będąc czasową kontynuacją dotychczasowych zasad, popadają w sprzeczność art. 141 ust. 3, wchodzącym w życie już 4 lutego 2014 r.

5. Wątpliwości dotyczące zgodności z Konstytucją dotyczą także:
  - a) art. 2 pkt 7 lit. b projektu, w zakresie dotyczącym uchylecia ust. 7-9 w art. 64 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, przewidujących bezwzględny obowiązek przejścia zarządzania otwartym funduszem emerytalnym, wobec którego organ nadzoru wydał decyzję o cofnięciu zezwolenia na utworzenie powszechnego towarzystwa emerytalnego, przez powszechne towarzystwo emerytalne zarządzające otwartym funduszem emerytalnym, który osiągnął najwyższą stopę zwrotu za ostatnie 36 miesięcy (naruszenie zasady wolności działalności gospodarczej oraz zasady proporcjonalności), należy zwrócić uwagę, że uchylane regulacje zapewniają szczegółową procedurę „przejmowania” funduszu, gdy uprawnione w pierwszej kolejności powszechne towarzystwo emerytalne nie przejmie funduszu,
  - b) art. 3 pkt 18 projektu, w zakresie dotyczącym art. 56 ust. 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który zawiera upoważnienie do określenia przez Radę Ministrów, na wniosek Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w drodze aktu niebędącego źródłem powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej, innego niż określonego w ustawie sposobu lokowania środków funduszu rezerwowego Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (niezgodność z art. 87 Konstytucji),

c) przepisów upoważniających do wydania stosownych rozporządzeń zawartych w nowelizowanych przepisach w:

- art. 100c ust. 4 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, które nie zawierają wytycznych w odniesieniu do pkt 1, a treść wytycznej zawartej w pkt 2 powinna być zasadą określoną w przepisie materialnym,
- art. 141 ust. 9 i 10 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, które upoważniają Radę Ministrów do określania limitów bez żadnych przepisów materialnych, które ustalałaby rama, w których Rada Ministrów może działać; nie jest też zrozumiałe zróżnicowanie sposobu dopuszczalnej ingerencji Rady Ministrów na maksymalne i minimalne limity w przypadku otwartego funduszu i tylko maksymalne limity w przypadku pracowniczego funduszu,
- art. 190a ust. 9 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, który nie określa jednoznacznie zakresu upoważnienia, upoważniając jednocześnie do określenia warunków, jakim powinny odpowiadać informacje dla członków otwartych funduszy emerytalnych, w tym ich wzoru, zakresu, formy i sposobu przedstawiania ubezpieczonym, a także nie zawierają wytycznych odnoszących się do całego zakresu przedmiotowego upoważnienia,
- art. 65 ust. 3 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych emerytalnych, który nie zawiera odpowiednich wytycznych, odnoszących się do całego zakresu spraw, o których mowa w tym punkcie.

6. Zgodnie z dodawanym w ustawie o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych art. 219b (art. 2 pkt 35 projektu) kto, wbrew zakazowi przewidzianemu w art. 197 ust. 1a, publikuje, udostępnia lub rozpowszechnia informacje reklamowe o otwartym funduszu, podlega grzywnie do 1 miliona zł lub karze pozbawienia wolności do lat 2. Powołany przepis budzi zastrzeżenia trojakiemu rodzajowi.

Po pierwsze, art. 219b z jednej strony odsyła do dodawanego w ustawie o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych przepisu art. 197 ust. 1a, zgodnie z którym zakazane jest prowadzenie działalności polegającej na publikacji i emisji reklam dotyczących otwartych funduszy, z drugiej zaś – przewiduje sankcję karną z tytułu publikowania, udostępniania lub rozpowszechniania informacji reklamowych o otwartym funduszu. Skutkiem tak skonstruowanych norm jest to, że zakres zakazu sformułowanego w art. 197 ust. 1a nie jest normatywnie tożsamy z zakresem penalizowanych przez art. 219a czynów, co budzi zasadnicze zastrzeżenia w świetle konstytucyjnych wymogów redagowania przepisów karnych.

Po drugie, wątpliwości w świetle konstytucyjnej zasady proporcjonalności budzi propozycja zakazu prowadzenia działalności polegającej na emisji reklam dotyczących otwartych funduszy. Nie wydaje się bowiem, aby jego wprowadzenie dało się uzasadnić występowaniem przesłanek warunkujących możliwość ograniczenia konstytucyjnych wolności lub praw, o których mowa w art. 31 ust. 3 Konstytucji (bezpieczeństwo lub porządek publiczny bądź ochrona środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób). Projektodawca nie wskazał takiej przesłanki. Należy też podkreślić, że rozwiązanie to jest niespójne ze zmianami dotyczącymi zasad polityki lokacyjnej, których skutkiem ma być zwiększenie konkurencji wśród funduszy emerytalnych.

7. W art. 1 pkt 12 projektu, w dodawanym w ustawie o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych art. 100c, przewiduje się umarzenie przez otwarte fundusze emerytalne jednostek rozrachunkowych pozostających na rachunku członka otwartego funduszu emerytalnego, w ramach tzw. „suwaka”. Przepisy tego artykułu nie wskazują, w którym dniu miesiąca ma nastąpić umorzenie 1/120 jednostek rozrachunkowych pozostających w dniu poinformowania przez ZUS o ukończeniu przez ubezpieczonego wieku niższego o 10 lat od wieku emerytalnego, co może mieć istotne znaczenie dla ich wartości w danym miesiącu. Nadto należałoby rozstrzygnąć kwestię przystępowania do otwartych funduszy emerytalnych ubezpieczonych, którzy zaczynają podlegać ubezpieczeniu w wieku zbliżonym do wieku niższego niż 10 lat od wieku emerytalnego. Ze zmienionego art. 39 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 3 pkt 5 lit. a projektu) wynika, że każdy ubezpieczony, niezależnie od wieku, może przystąpić do otwartego funduszu emerytalnego. Wydaje się to jednak niespójne z nowymi zasadami funkcjonowania II filaru systemu emerytalnego.
8. W świetle wyjaśnień zawartych w uzasadnieniu niejasne jest *ratio legis* art. 17 projektu, w zakresie przewidującym zwrot powszechnemu towarzystwu emerytalnemu środków zgromadzonych na rachunku premiowym. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 182a ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych środki zgromadzone na rachunku premiowym to część aktywów OFE przeliczana na jednostki rozrachunkowe, które przekazywane są do powszechnego towarzystwa emerytalnego pod ściśle określonymi warunkami uzależnionymi od uzyskanej stopy zwrotu. Niespełnienie tych warunków powoduje obowiązek częściowego lub całkowitego zwrotu środków z rachunku premiowego do otwartego funduszu emerytalnego. Przekazanie przepisem przejściowym wszystkich środków z rachunków premiowych do PTE oznacza, że trafią też tam środki, które powiększyłyby aktywa otwartych funduszy emerytalnych, a więc i

wysokość środków ubezpieczonych będących członkami danego otwartego funduszu emerytalnego. Wydaje się, że omawiane rozwiązanie powinno uwzględnić konstrukcję likwidowanego rachunku premiewego i nie stawać się źródłem dochodu PTE, którego w normalnym trybie funkcjonowania ustawy powszechne towarzystwa nie osiągnęłyby.

9. Projekt wymaga dopracowania pod względem legislacyjnym i redakcyjnym.

Przykładowo:

- a) biorąc pod uwagę zakres zmian wprowadzanych w ustawie o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (art. 2 projektu), wymaga rozważenia, czy nie istnieje potrzeba uchylecia art. 112 tej ustawy, z którego wynika, że sposób wykorzystania środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu, w razie nabycia przez członka uprawnień do renty inwalidzkiej z ubezpieczenia społecznego, określają odrębne ustawy. Zauważyć przy tym wypada, że dotychczas takie przepisy nie zostały uchwalone,
- b) biorąc pod uwagę zmiany zaproponowane w art. 7 projektu w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. Nr 228, poz. 1507, z późn. zm.), w szczególności ograniczenie zakresu przedmiotowego ustawy ze względu na uchylenie przepisów dotyczących dożywotniej emerytury kapitałowej, wymaga rozważenia zasadność pozostawienia w systemie szóstkowej regulacji; na marginesie zauważyć należy, że nawet tytuł tej ustawy nie będzie adekwatny do zakresu objętego materialem ustawy,
- c) w art. 8 projektu przewiduje się nowelizację przepisów ustawy o finansach publicznych, które nie zostały jeszcze uchwalone i są przedmiotem prac parlamentarnych, a zatem ich nowelizowanie nie jest możliwe,
- d) regulację zawartą w art. 21 projektu proponuje się ująć, jako przepisy przejściowe ustawy nowelizującej.

Uwagi redakcyjne i pozostałe uwagi legislacyjne o mniejszym znaczeniu zostały przekazane do Departamentu Ubezpieczeń Społecznych w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej.

